

AVIZ

referitor la proiectul Legii privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

**Analizând proiectul Legii privind cooperarea judiciară
internațională în materie penală, transmis de Secretariatul General
al Guvernului cu adresa nr.93 din 15.05.2004,**

CONSILIUL LEGISLATIV

**În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,**

**Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații
și propuneri :**

I. Observații generale

**1. Proiectul de lege tratează unitar problematica privind cooperarea
judiciară internațională în materie penală, cuprinsă în prezent în mai
multe acte normative propuse a fi abrogate.**

**Componentă importantă a Capitolului 24 al negocierilor de aderare
a României la Uniunea Europeană, “cooperarea în domeniul justiției și
afacerilor externe” are în proiect o reglementare juridică extinsă și bine
structurată, orientată spre asigurarea concordanței cu normele juridice
europene, inclusiv cu **Decizia-cadru nr.2002/584/JAI privind
mandatul european de arestare și procedurile de predare între
statele membre ale Uniunii**, măsură prioritară care figurează în
Programul legislativ al Guvernului pentru susținerea procesului de
aderare, adoptat în noiembrie 2003.**

**2. Prin obiectul și conținutul său, proiectul de lege face parte din
categoria legilor ordinare.**

**3. La Titlul I, pentru a fi corespunzătoare legii procesuale
române, dispoziția privind înțelesul termenului “condamnare” ar
trebui să se refere la condamnarea pronunțată de către o instanță de
judecată, nu de un judecător.**

4. Apreciem că pentru asigurarea unei reglementări complete s-ar impune introducerea, în cadrul **art.2**, a definirii noțiunilor de “autoritate judiciară emitentă”, “autoritate judiciară de executare” și “autoritate centrală”, utilizate în cuprinsul proiectului.

5. La **art.8 lit.f)**, semnalăm că în legea noastră penală nu este reglementat conceptul de “infracțiune militară”, iar infracțiunile care pot fi săvârșite de militari (art.331-355 din Codul penal) au caracterul unor infracțiuni de drept comun.

6. La **Titlul II**, în **art.47 alin.(6)**, privind arestarea provizorie în caz de urgență s-a prevăzut că această măsură preventivă încetează de drept după trecerea unui termen de 40 de zile, dacă în acest termen nu se primesc cererea de extrădare și înscrisurile necesare. Amintim că, potrivit Constituției și Codului de procedură penală, arestarea preventivă nu poate dura mai mult de **30 de zile** dacă durata ei nu este prelungită în condițiile legii, ceea ce ar face necesară în proiect o reglementare mai nuanțată.

7. La **Titlul III**, privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene în baza unui mandat european de arestare și predare, semnalăm că materia a făcut obiectul un proiect de lege anterior, la care Consiliul Legislativ a emis avizul favorabil, cu observații și propuneri, nr.791 din 7.05.2004. Revăzând aceeași problemă reluată în proiectul actual, considerăm că observațiile se mențin, în cea mai mare parte (unele dintre acestea fiind însușite), cea mai generală referindu-se la faptul că, după aderarea României la Uniunea Europeană, între România și statele membre aplicându-se exclusiv procedura de arestare și de predare a persoanelor reglementată în proiect, acesta ar trebui să cuprindă o normă expresă în acest sens. Precizăm că, din reglementarea propusă, aplicarea acestei proceduri numai în raport cu statele membre ale Uniunii Europene rezultă doar din denumirea Titlului III.

8. La **art.78**, pentru un plus de rigoare în exprimare, sugerăm înlocuirea expresiei “a persoanei solicitate” cu sintagma “a unei persoane”. Totodată, având în vedere faptul că în conformitate cu art.1 par.1 din Decizia-cadru nr.2002/584/JAI, necesitatea executării unei măsuri de siguranță **privative de libertate** poate motiva emiterea unui mandat european de arestare, ar trebui ca finalul art.78 din proiect să fie reformulat astfel: “... în scopul executării unei pedepse privative de libertate sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate.”.

9. La **art.79 alin.(1)**, textul ar trebui să facă referire la “autoritățile judiciare emitente”, urmând ca expresia “care au competența de a emite un mandat european de arestare” să fie eliminată. Precizăm că din redactarea textului ar putea rezulta că se are în vedere înființarea unor instanțe specializate. Având în vedere faptul că mandatul european de arestare ar trebui să poată fi emis de orice instanță competentă, potrivit Codului de procedură penală, să dispună măsura arestării, precum și de către orice instanță care a pronunțat o hotărâre de condamnare, propunem eliminarea expresiei “stabilite prin Legea privind organizarea judiciară” din finalul art.79 alin.(1).

10. La **art.80 alin.(1)**, pentru o mai bună sistematizare a normei, apreciem că ar trebui eliminată referirea la formularul din anexă, urmând ca aceasta să fie realizată într-un alineat distinct, introdus după alin.(1), cu următoarea formulare posibilă:

“(2) Mandatul european de arestare este întocmit conform modelului din anexa care face parte integrantă din prezenta lege”.

La **lit.a)**, sugerăm înlocuirea expresiei “persoanei solicitate” cu sintagma “persoanei a cărei arestare și predare este solicitată”, iar la **lit.d)**, pentru un plus de rigoare în exprimare, propunem reformularea finalului textului, astfel: “... ținându-se seama mai ales de prevederile art.86”.

Tot la acest articol, fiind stabilite regulile generale referitoare la mandatul european de arestare, ar trebui ca în cuprinsul normei să fie prevăzute în mod expres și regulile privind limba în care trebuie redactat mandatul emis de autoritățile judiciare române. Ținând seama de dispozițiile art.8 par.2 din Decizia-cadru nr.2002/584/JAI, art.80 ar trebui completat cu un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins posibil:

“(3) Mandatul european de arestare transmis autorității competente a unui alt stat membru trebuie tradus în limba oficială sau în limbile oficiale ale statului de executare sau într-una sau mai multe alte limbi oficiale ale Comunităților Europene, pe care acest stat le acceptă, conform declarației depuse la Secretariatul general al Consiliului Uniunii Europene.”.

11. **Articolul 82**, referitor la obiectul mandatului european de arestare, și-ar avea locul în cadrul Capitolului I, după art.79, întrucât condițiile stabilite de text trebuie să fie îndeplinite și în cazul în care mandatul urmează să fie pus în executare de autoritățile judiciare

române. Totodată, ținând seama de faptul că în conformitate cu art.2 paragraful 1 din Decizia – cadru, condiția referitoare la durata privării de libertate se aplică și pentru măsura de siguranță dispusă, textul ar trebui reformulat, astfel:

“**Art.82.** - Mandatul european de arestare poate fi emis în următoarele situații:

a) în vederea efectuării urmăririi penale sau a judecării, dacă legea statului emitent prevede o pedeapsă privativă de libertate mai mare de un an;

b) în vederea executării pedepsei, dacă pedeapsa aplicată este mai mare de 4 luni;

c) în vederea executării unei măsuri de siguranță privative de libertate mai mare de 4 luni”.

12. În ceea ce privește reglementarea, în **Capitolul II**, a modalității de emitere a mandatului european de arestare de către autoritățile judiciare române, cum Codul de procedură penală nu prevede nici posibilitatea ca instanțele să se poată sesiza din oficiu pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești în baza căreia să emită un mandat european de arestare și nici o procedură specială privind această materie, proiectul ar trebui să cuprindă norme exprese în acest sens. Astfel, ar trebui să se prevadă cine are competența sesizării instanței, precum și procedura de emitere a mandatului european de arestare.

13. Norma din **art.83 alin.(2)** nu este corelată cu art.9 par.2 și cu art.10 din Decizia-cadru nr.2002/584/JAI. Astfel, conform Deciziei-cadru, autoritatea judiciară emitentă poate decide în toate cazurile introducerea descrierii persoanei în cauză în Sistemul de informații Schengen, nu doar în situațiile în care nu poate fi stabilită autoritatea judiciară de executare competentă. Pe de altă parte, pentru aceste situații, art.10 din Decizia-cadru stabilește faptul că transmiterea mandatului prin Interpol se face numai în situațiile în care nu este posibil să se recurgă la Sistemul de informații Schengen.

De altfel, această situație se regăsește în cuprinsul **art.84 alin.(1)** teza a doua. Propunem, de aceea, reanalizarea normelor, pentru asigurarea corelării dispozițiilor.

14. La **art.84 alin.(1) teza întâi**, pentru un plus de claritate în exprimare și pentru corelare cu art.10 par.4 din Decizia-cadru, propunem reformularea normei, astfel:

“**Art.84.** - (1) Autoritățile judiciare române pot transmite mandatul european de arestare prin orice mijloc de transmitere sigur,

prin care se poate constitui o dovadă scrisă, în condiții care să permită autorității judiciare de executare să verifice autenticitatea acestuia.”

15. La **art.85 alin.(2)**, în conformitate cu art.10 par.5 din Decizia-cadru, textul ar trebui să se refere și la dificultățile intervenite în legătură cu **verificarea autenticității** mandatului european de arestare.

16. În ceea ce privește reglementarea, în **art.86**, a faptelor care determină predarea, apreciem că norma din **alin.(2)** ar trebui prevăzută, într-o formă corespunzătoare, în debutul articolului, întrucât aceasta stabilește regula generală aplicabilă. Precizăm însă că în actuala redactare, dispoziția din alin.(2) constituie doar o traducere a normei din art.2 par.4 din Decizia-cadru, și nu o aplicare a acestei prevederi, așa cum ar fi trebuit. Astfel, norma europeană prevede posibilitatea statului membru de a condiționa executarea mandatului european de arestare de respectarea condiției dublei incriminări, pentru alte fapte decât cele prevăzute la par.2. Prin urmare, în proiect trebuie să se prevadă în mod expres dacă România înțelege să aplice sau nu această condiție. Menționăm că din actuala redactare a textului nu se poate deduce cine anume hotărăște situațiile în care condiția dublei incriminări este aplicabilă. Propunem reanalizarea textului.

17. La **art.86 alin.(1)**, pentru corelare cu norma din art.2 par.2 din Decizia-cadru, este necesar ca textul să prevadă condiția ca infracțiunea să fie sancționată în statul emitent cu închisoare sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate **de minim 3 ani**.

Totodată, semnalăm că faptele prevăzute la **pct.7** constituie două categorii distincte de infracțiuni, astfel încât infracțiunile privind nerespectarea regimului materialelor nucleare și a altor materii radioactive ar trebui să fie prevăzute în mod distinct.

La **pct.30**, textul trebuie să aibă în vedere “infracțiunile pentru care competența de judecată aparține Curții Penale Internaționale”.

18. La **art.89 alin.(1) lit.b)**, semnalăm că în norma corespondentă din Decizia-cadru (art.3 pct.1) este utilizată noțiunea de “amnistie” și nu aceea de “grațiere”. Propunem reanalizarea textului.

Totodată, precizăm că art.3 din Decizia-cadru prevede, printre cazurile care conduc în mod obligatoriu la refuzul executării mandatului european de arestare, și situația în care, datorită vârstei, persoana urmărită nu răspunde penal pentru faptele care au determinat emiterea mandatului european de arestare, în conformitate cu legea

penală română. Apreciem că, pentru asigurarea unei reglementări complete, și această ipoteză trebuie să fie prevăzută în **art.89 alin.(1)**.

La partea introductivă a **alin.(2)**, expresia “va putea refuza” trebuie înlocuită cu sintagma “poate refuza”.

În ceea ce privește dispoziția de la **lit.a)**, a acestui alineat, ea s-ar justifica numai în cazul în care se optează pentru neaplicarea, în ceea ce privește mandatul european de arestare, a condiției dublei incriminări. Proiectul nu cuprinde o soluție clară, în acest sens, astfel încât propunem reanalizarea textelor atât de la **art.86 alin.(2)**, cât și de la **art.89 alin.(2) lit.a)**.

La **lit.b)** a **alin.(2)** al **art.89**, finalul textului trebuie completat cu expresia “de arestare”.

Menționăm că la art.4 pct.3 din Decizia-cadru este prevăzută și situația în care autoritățile judiciare ale statului de executare au decis fie să nu înceapă, fie să înceteze urmărirea penală pentru infracțiunea care face obiectul mandatului european de arestare. Pentru asigurarea unei reglementări complete, **art.89 alin.(2)** ar trebui să fie completat cu o normă în acest sens.

La **lit.d)**, pentru claritatea exprimării, expresia “într-un al treilea stat” trebuie înlocuită cu sintagma “într-un stat”.

19. Apreciem că pentru asigurarea unei reglementări complete, normele din **art.90-94** ar trebui să prevadă **în mod detaliat** procedura care trebuie urmată, simpla trimitere la dispozițiile Codului de procedură penală nefiind suficientă.

Precizăm că în cuprinsul normelor din proiect nu se face distincția necesară între măsura reținerii și cea a arestării preventive, folosindu-se în mod nediferențiat noțiunea de “arestare”.

20. Sugerăm ca procedura aplicabilă în cazul în care persoana consimte la predarea sa, reglementată în proiect în **art.91 alin.(3)**, ar trebui prevăzută într-un articol distinct. Precizăm că Decizia-cadru lasă la aprecierea fiecărui stat membru dacă consimțământul la predare atrage și renunțarea la regula specialității, însă din proiect nu reiese cu claritate care este soluția adoptată de România. Din analiza art.101 alin.(3) reiese că renunțarea la aplicarea regulii specialității nu se produce o dată cu exprimarea consimțământului la predare, însă din redactarea art.91 alin.(3) teza finală rezultă soluția contrară. Propunem reanalizarea normelor și prevederea în mod expres a regulilor aplicabile.

21. La **art.94 alin.(3)**, trimiterea la măsurile prevăzute la alin.(1) este insuficientă, întrucât în cuprinsul acestei din urmă norme nu se

precizează în mod concret care sunt măsurile pe care instanța le poate lua în momentul punerii în libertate a persoanei urmărite, pentru a evita sustragerea acesteia. Mai mult, având în vedere faptul că denumirea art.94 este aceea de “Măsuri”, s-ar putea înțelege că prin această noțiune se au în vedere arestarea provizorie și punerea în libertate, caz în care norma din alin.(3) nu ar avea logică.

Menționăm că în art.94, precum și în tot cuprinsul proiectului, atunci când normele au în vedere autoritatea judiciară de executare română, acest lucru trebuie indicat în mod expres, fie prin utilizarea acestei expresii, fie prin utilizarea sintagmei “instanța”.

22. Semnalăm că reglementarea hotărârii asupra predării din cuprinsul **art.95** ar trebui eliminată, întrucât reglementarea modalității de pronunțare a hotărârii asupra predării este realizată în **art.96**. De altfel, norma din teza a doua a art.94 este reluată în art.96 alin.(2), textul din art.94 necuprinzând decât precizarea că în situația în care persoana urmărită consimte la predare, hotărârea se pronunță dacă Ministerul Public nu învederează existența unor motive de condiționare a predării, precizare care ar putea fi prevăzută în **art.96 alin.(2)**.

Totodată, menționăm că proiectul ar trebui să cuprindă și o normă privind modalitatea de notificare către autoritatea judiciară emitentă a deciziei definitive asupra executării mandatului european de arestare, în conformitate cu art.22 din Decizia-cadru.

23. În ceea ce privește predarea ulterioară, reglementată în **art.103**, semnalăm că textul corespondent din Decizia-cadru (art.27) stabilește regulile generale aplicabile atât în cazul în care statul membru de executare își dă consimțământul ca persoana să fie urmărită, condamnată sau privată de libertate pentru o altă infracțiune decât cea care a motivat predarea sa, comisă înainte de predare, cât și pentru cazul în care statul membru nu-și dă acest consimțământ. Legea română trebuie să adopte una dintre soluții, prevăzând în mod expres regula aplicabilă. Propunem, de aceea, reanalizarea normei.

24. La **Titlul V, art.118** privind executarea hotărârilor pronunțate de autoritățile **administrative** nu pare a se integra într-o lege privind exclusiv materia penală, și ar trebui eliminat din proiect sau, în alternativă, să i se dea o explicație logică din care să rezulte legătura acelei reglementări cu denumirea capitolului și chiar cu denumirea proiectului.

II. Observații de tehnică legislativă și de redactare

1. În tot proiectul, numărul articolelor și denumirea lor marginală trebuie așezate în stânga textului de debut al articolului, conform practicii legislative constante:

2. Trimiterile la alte articole sau alte alineate trebuie redactate în formă prescurtată "... prevăzute la art." "... prevăzute la **alin.(2)** ...".

3. Enumerarea unor ipoteze trebuie marcată cu litere mici ale alfabetului și să debuteze cu primul cuvânt scris fără majusculă, iar fiecare ipoteză, cu excepția ultimei din articol, să fie terminată prin punct și virgulă.

4. Trimiterile de genul "menționate la articolul" trebuie redactate în redactarea "**prevăzute la art. ...**".

5. La **lit.n)** a **art.2**, se impune eliminarea din text a expresiei "se referă", precum și a prepoziției "la", din expresia "la cetățeanul român".

6. La **alin.(2)** al **art.4** se impune înlocuirea termenului "pertinente", cu expresia "în materie", care este mai adecvată în context, precum și eliminarea termenului "însă", din expresia "putând fi însă aplicate", care nu are nici o semnificație pentru text.

7. La **art.5 alin.(1)**, ar trebui înlocuită expresia "în lipsă de convenție internațională" prin expresia "în lipsa unei convenții internaționale".

8. La **art.6**, ar trebui înlocuită expresia "asigurarea de reciprocitate", prin "asigurarea reciprocității".

9. La **art.8 alin.(1) lit.a)**, se impune redarea corectă a titlului documentului internațional invocat, respectiv "Convenția pentru respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950".

La **lit.e)** prin raportare la **alin.(2)** al aceluiași articol și pentru a putea fi diferențiate în mod corect, în procesul de încadrare juridică a faptelor, infracțiunile de natură politică, de cele care nu au o asemenea natură, se impune explicarea în text a expresiilor "infracțiune de natură politică", și "infracțiune conexasă unei infracțiuni politice", noțiuni cu care legea penală nu operează.

10. La **alin.(2)** al **art.8**, raportat la **lit.a)**, ar trebui examinat dacă "atentatul la viața unui prim-ministru sau a unui membru al familiei sale", constituie sau nu infracțiune de natură politică, pentru a putea fi inclusă sau nu în textul propus.

La **lit.e)** este necesară înlocuirea anului "1977", cu anul "1997".

11. La **art.21 alin.(5)**, este necesară înlocuirea cuvântului "fugii", prin termenul "sustragerii".

12. La **art.39 alin.(2)**, este necesară înlocuirea expresiei "lit.a)", cu expresia "alin.(1) lit.a)".

13. Ca urmare a unei erori de tastare, se impune ca articolele să fie renumerotate astfel: art.43 din proiect va deveni art.42, art.44 va deveni art.43 ș.a.m.d.

14. La **art.88 alin.(1) lit.b)**, cuvântul "sanționabile" trebuie înlocuit cu "pedepsită", iar pentru corelare cu art.5 pct.2 din Decizia – cadru, după expresia "pedeapsa detențiunii pe viață" trebuie introdusă sintagma "sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate pe viață". În plus, cuvântul "prevăd" trebuie înlocuit cu expresia "să prevadă".

15. La partea introductivă a **art.89 alin.(1)**, pentru respectarea cerințelor normelor de tehnică legislativă, trebuie utilizată forma de prezent a verbului „a refuza”, nu cea de viitor.

La **lit.a)**, apreciem că în finalul textului ar trebui utilizată o formulare generică referitoare la condiția ca pedeapsa „să nu mai poată fi executată potrivit legii statului de condamnare”, întrucât dreptul penal al statului de condamnare poate cunoaște și alte forme de împiedicare a executării pedepsei, în afara prescripției, a grațierii sau a amnistiei.

Totodată, precizăm că art.3 din Decizia-cadru prevede, printre cazurile care conduc în mod obligatoriu la refuzul executării mandatului european de arestare, și situația în care, datorită vârstei, persoana urmărită nu răspunde penal pentru faptele care au determinat emiterea mandatului european de arestare, în conformitate cu legea penală română. Apreciam că, pentru asigurarea unei reglementări complete, și această ipoteză trebuie să fie prevăzută în **art.89 alin.(1)**.

16. La **art.97 alin.(1)**, precizăm că până în prezent nu există o lege de organizare și funcționare a poliției judiciare, astfel încât propunem reanalizarea normei.

La **alin.(2)**, pentru asigurarea unei exprimări specifice stilului normativ, precum și pentru corelare cu art.23 par.3 din Decizia-cadru, propunem înlocuirea expresiei „pentru cauze străine de voința unuia dintre statele emitente sau de executare” cu expresia „din motive de forță majoră”.

Din aceleași motive, precizăm că expresia „în termen de zece zile de la data fixată inițial” din finalul textului ar trebui eliminată,

urmând ca norma să fie completată cu o teză finală cu următorul cuprins: „... În acest caz, predarea va avea loc în termen de 10 zile de la noua dată convenită.”

La **alin.(3)**, pentru asigurarea unei reglementări complete, sugerăm preluarea în întregime a textului din art.23 par.4 din Decizia-cadru.

17. La art.98 alin.(2), pentru corelare cu dispoziția din art.24 par.2 din Decizia-cadru, trebuie să se prevadă în mod expres că acordul se încheie în scris.

18. La art.100 alin.(1) norma trebuie să se refere la autoritatea judiciară de executare română.

La **alin.(4)**, pentru un plus de rigoare în exprimare, propunem ca finalul textului să fie reformulat, astfel: “... din calitatea de parte la Statutul Curții Penale Internaționale”.

19. La art.107 și art.108, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, este necesar ca pentru trimiterea la Decizia-cadru nr.2002/584/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre să fie utilizată aceeași expresie.

20. La art.111 alin.(1), partea introductivă, pentru un plus de precizie este necesar a se introduce cuvântul "cumulativ", după expresia "sunt îndeplinite".

21. La art.126, este necesară renumerotarea alineatelor, de la (1) - (4), iar la **alin.(2)** norma este neclară putând fi reformulată astfel:

"(2) La cererea statului de condamnare, aceste sume îi pot reveni acestuia în măsura în care, în circumstanțe similare, sumele rezultate în urma executării amenzilor aplicate prin hotărâri de condamnare pronunțate în România sunt remise statului român."

22. La art.149 lit.a), se impune eliminarea uneia din particulele "când", scrisă de două ori.

23. La art.159, pentru respectarea caracterului prescriptiv al normei, propunem înlocuirea expresiei "va asigura" prin "asigură" și a expresiei "îi vor fi adresate", prin "îi sunt adresate".

24. La art.164 alin.(1), pentru claritatea normei, expresia "sunt necesare" trebuie înlocuită prin expresia "îi sunt necesare".

25. La art.168, denumirea marginală trebuie revăzută, întrucât nu pot fi și anchete indiscrete.

26. La art.189 dispoziția privind abrogarea legilor trebuie să cuprindă toate datele de identificare a acestora, respectiv numărul și

data Monitorului Oficial în care acestea au fost publicate, iar în ceea ce privește abrogarea Secțiunii a III-a din Codul de procedură penală, textul trebuie să se menționeze și articolele respective.

27. În ceea ce privește formularul din **anexă**, semnalăm următoarele:

La **lit.a)**, ultimul paragraf, expresia „adresa persoanei căreia se poate adresa” trebuie înlocuită cu sintagma „adresa persoanei care poate fi contactată”

La **lit.d)**, precizarea din paranteză trebuie eliminată, neînțelegându-se de ce trebuie bifată varianta opusă situației reale. Totodată, necesitatea argumentării rezultă din obligația privind precizarea garanțiilor juridice.

La **lit.e) pct.I** infracțiunile trebuie marcate cu căsuțe, care să poată fi marcate, nu cu cifre. Totodată, expresia „cel puțin trei” trebuie înlocuită cu sintagma „cel puțin 3 ani”.

Precizăm că paragraful din finalul **lit.e) pct.II** trebuie marcat ca **lit.f)**. Totodată, sugerăm reanalizarea textului, pentru concordanță cu textul corespondent din anexa la Decizia-cadru.

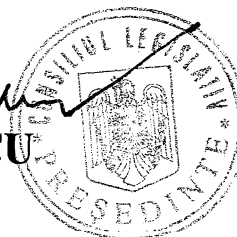
La **lit.g)**, expresia „persoanei urmărite ca urmare a infracțiunii” trebuie înlocuită cu sintagma „persoanei urmărite pentru săvârșirea infracțiunii”.

La **lit.h)**, **prima liniuță**, expresia „privind revizuirea” trebuie înlocuită cu expresia „prevăd revizuirea”, iar cuvântul „privind” care precede expresia „liberarea condiționată” trebuie eliminat.

Totodată, la **liniuța a doua**, sintagma „privind aplicarea” trebuie înlocuită cu expresia „prevăd aplicarea”.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr. 839/14.05.2004